

internet consultatie besluit basisregistratie personen 2013 (28 mei – 25 juni)

Het systeem van samenhangende basisregistraties, waarvan deze (twee) tot een samengevoegde een onderdeel vormt, is complex.

De complexiteit lijkt niet overal even goed doordacht, dan wel verklaard.

Gezien het toenemende verplicht te stellen gebruik van gegevens uit dit stelsel is de rechtszekerheid er wel gebaat indien dat wel het geval was.

Het weghalen van het administratienummer uit de wet is begrijpelijk, maar niet in het belang van de rechtszekerheid van de burger. Op elk identiteitsbewijs is de overheid de eventuele identiteitskaper wel zeer behulpzaam met het tegelijkertijd verschaffen van bsn en geboortedata, nota bene naast de volledige naam. Een administratienummer, dat niet vermeld werd, was een welkome terugval optie. Helaas.

Het stelsel van basisregistraties lijkt een inventaris systeem. Het element persoonsregistratie vormt daar een uitzondering op (niet alle aanwezigen kunnen zich inschrijven). Hiermee is de slavernij bijna opnieuw ingevoerd (als een slaaf al een natuurlijke persoon is, dan kon die geen eigendom bezitten (toegang tot voorzieningen)).

Daarmee is dit onderdeel een vreemde eend in de bijt.

Daarnaast lijkt het dat de digitale wereld vergeten is mee te nemen.

Voor mensen in de marge schept dat een probleem. Zonder fysieke woning moet je maar net weten dat er, voor een beperkte tijd, ook nog iets als een (bijzonder) briefadres mogelijk is. Gezien de strategische toegangsbeperking tot huisvesting was een uitbreiding om ook op een postbus een briefadres te nemen een werkzame dienstverlening geweest.

Hoe serieus moet dit systeem genomen worden? Soms worden relaties relatief definitief weggepoetst en de virtuele wereld zelf is niet als werkelijkheid aanwezig.